

hånd. Og det gøres altså også ved at lave konkrete initiativer.

Så vil jeg til sidst vende mig til ministeren, der jo kommenterer forslagene. Og jeg vil sige det på den måde, at det, ministeren så også nåede at få med om B 56 om at give bedre muligheder for at lave tilbygninger og større ombygninger i eksisterende virksomheder – om ikke andet, så anden gang, han omtalte det – jo var inden for nogle meget stramme begrænsninger. Og det er jo de begrænsninger, der er et problem for øjeblikket.

Hvad angår B 57 om det med generationsskifte og medhjælper, er det jo igen ikke muligt at lave en medhjælperbolig. Det er det, der er så svært, og der gives også afslag efter afslag. Selv om det er betinget af produktion osv., gives der afslag. Så jeg er glad for en positiv tilbagemelding om, at vi skal prøve at gå ind og kigge på det.

Så håber jeg virkelig, at vi også kan tage til indtægt, at vi omkring generationsskiftet har fået forståelse for, at det er livskvalitet, at den ældre generation kan bo ude på den gård, på det landbrug, hvor de har været hele deres liv. Hvad er der dog af livskvalitet i, at de skal flytte ind i en by og bo i et parcelhuskvarter eller på et plejehjem.

Hvordan man er kommet frem til, at det må være lykken for dem, forstår jeg ikke, og jeg møder aldrig folk ude i landet, der siger, at de tror, det er godt. De spørger, hvorfor vi da ikke laver det sådan, at de har mulighed for at kunne bo der og hjælpe til med børn, produktion, og hvad der ellers måtte være. Det er vel den vej, vi skal.

Endelig om udnyttelse af de overflødiggjorte landbrugsbygninger: Jeg kan ikke lade være med at være lidt polemisk over for ministeren. Ministeren kan ikke forestille sig, at forslagsstillerne har tænkt på, at man nu kan indrette alt, hvad man vil, i de overflødiggjorte landbrugsbygninger. Deri har ministeren helt ret, og derfor vil jeg sige til ministeren, at derfor siger vi jo også i beslutningsforslaget, at det overlades til ministeren. Vi vil bare gerne have, at ministeren kommer med et sæt spilleregler og kommer med nogle muligheder at gøre det på, der er bedre end dem, vi har i dag, og vi er sådan set trykke ved, at vi får det.

Så hvis vi kan blive enige om at samles om, at det er ministeren, der skal prøve at lave et sæt spilleregler, er det fint nok for os. Så er vi klar til en forhandling.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Hvis vi nu skal i gang med reelle drøftelser, vil jeg da godt bede om et svar med hensyn til den bekymring, jeg havde om de store griseferme og konsekvenserne, hvis de overgår til andet formål.

Hvis det virkelig er sådan, at en stor del af dem, måske 1000, som er af en størrelse på 2.000, 3.000, 4.000 m², skal overgå til andet formål, er det ikke bare en lille bygning, men faktisk en meget væsentlig byfunktion, vi kan risikere bliver lagt ud i landdistrikterne helt uden plan. Jeg vil egentlig godt høre, hvorledes forslagsstillerne stiller sig til dét. Det kan være 50, 100, 200 ekstra arbejdspladser, der pludselig kommer midt ude i det åbne land, uden at det er planlagt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil sige, at hvis man tænker på dengang, da Danfoss startede – det skete jo netop sådan, så det er en god beskrivelse – vil jeg sige, at det vil være til at leve med. Hvis det endelig skulle ske, at vi fik en så stor virksomhed, som ville slå sig ned dér, tror jeg, de fleste af os ville sige: Jamen det finder vi nok ud af.

Men jeg vil gå ud fra det, som jeg i grunden hørte SF's ordførerne sige, nemlig at på 1.000 m² kan der ske meget derude. Nu tillader loven faktisk, at man kan udnytte overflødiggjorte landbrugsbygninger. Det kan man godt gøre i dag, men mulighederne er alt for snævre. Det er dét, som er problemet, og det blev selvfølgelig til, dengang man sad og lavede planloven og bestemte, at de kan bruges til det eller det.

Som jeg sagde lige før til ministeren, er vi meget indstillede på, at det skal bestemmes, hvad det er for spilleregler, der skal være aftalt for de virksomheder, der kan ligge derude. Vi ønsker ikke storforurenende virksomheder derude, og det tror jeg bestemt heller ikke landbruget vil synes om, og det synes vi altså heller ikke om. Men vi synes bare, det er vigtigt, at vi prøver at tage en debat om, hvad der så er af muligheder.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg synes ikke, jeg fik svar, for det, der er problemet, er, at vi taler om store bygninger på 2.000, 3.000, måske 4.000 m², hvor man starter nogle andre funktioner. Det, der bekymrer os,